

Dierbare parochianen, beste gasten in ons midden,

resultaten behaald in het verleden, bieden geen garantie voor de toekomst.

Deze zin is in korte tijd zo ingeburgerd geraakt dat ze allang niet meer alleen gebruikt wordt voor beleggingsproducten.

Ook de verrichtingen van Sparta of FC Twente worden eraan opgehangen.

Maar ook bij ontwikkelingen in parochie of bisdom worden er nog wel eens door becommentarieerd.

Blijkbaar is het een herkenbare slogan.

Hoe anders is ons Evangelie van vandaag!

Daar blijken woorden uit het verleden juist een garantie voor een grootse toekomst.

Ons Evangelie beschrijft het laatste deel van het laatste gesprek dat Jezus heeft met zijn leerlingen.

Op de avond waarop Hij wordt verraden en gevangen genomen.

Hij rondt zijn onderwijs aan de leerlingen af.

Maar Hij zet bepaald geen punt.

Alles wat Hij nu nog te zeggen heeft is gericht op de toekomst.

Hij zal naar de Vader gaan, Hij zal zijn vrede aan hen nalaten, de Vader en Hij zullen komen tot hen die zijn woorden ter harte nemen.

Allemaal activiteiten die nog te gebeuren staan.

En de sleutelfiguur voor die toekomst die Jezus beschrijft, is de Heilige Geest, de Helper, de Parakleet.

Hij, en Hij alleen, is de sleutel tot een goed verstaan van wat er te gebeuren staat.

Alleen met zijn hulp en onder zijn leiding zal er geloof opbloeien.

Bij de Apostelen, bij de Kerk, bij ons.

Begeesterd door Hem ontdekken we:

Woorden uit het verleden geven ons de garantie voor een heerlijke toekomst.

Het contrast tussen ons Evangelie en de eerste lezing kan haast niet groter.

Wat een starheid ontmoeten we in die eerste lezing.

We stuiten erop in de woorden van die mensen uit Judea.

'Deze regel uit het verleden moet gehouden worden, en deze wet van Mozes geldt nog,' zeggen ze.

Daar waar Jezus in ons Evangelie vooruit kijkt, de toekomst in, daar worden de eerste christenen in de eerste lezing teruggetrokken naar het verleden, door mensen die liever achterom kijken dan vooruit.

Het is het allereerste concilie in de geschiedenis van de Kerk die de blikrichting weer de goede kant op zet: vooruit, de toekomst tegemoet.

En de Apostelen formuleren het resultaat van dit eerste concilie heel stellig.

Ze zeggen: 'De Heilige Geest en wij hebben besloten dat...'

Weer die Heilige Geest, waar we in het Evangelie ook al over hoorden.

Weer die Heilige Geest, en opnieuw de blik gericht op Gods toekomst.

De woorden van de Heer Jezus Christus die in het verleden gesproken zijn geven ons de garantie op die grootse toekomst.

Dat wil de Heilige Geest ons steeds weer inprenten.

In de woorden van Jezus ontdekken we de waarheid van het eeuwig leven.

Nu ben ik het direct met u eens als u zegt dat deze woorden zweverig klinken.
Heeft de Heilige Geest dan ook invloed op mijn leven, op mijn toekomst?
Hoe ziet dat er dan uit?
Uit de Schrift blijkt wel dat de Heilige Geest maatwerk levert.
Bij ieder van ons ziet die leiding van Gods Geest er weer anders uit.
Maar er is ook een constante waarop het bij iedere mens merkbaar zal zijn.
Het gebed.

De toekomst waarnaar de Heilige Geest ons leidt laat ons een volkomen nieuwe manier van gebed zien, een totaal nieuwe visie op wat bidden is.
Bidden wordt door ons veelal beschouwd als een handeling.
Kruisje slaan en afraffelen maar.
Vooral een Onze Vader en een Wees Gegroet kunnen velen van ons in een moordend tempo oplepelen.
Maar geleid worden door de Heilige Geest betekent een heel nieuwe visie op het gebed.
Bidden is maar niet een handeling, bidden wordt dan een levenshouding!
Zoals onze catechismus het zegt: Gebed is een liefdesgemeenschap met de Vader, in de Zoon.
Deze liefdesgemeenschap is dan ook het doel waarop het onderwijs van Jezus uitloopt.
Het is het doel waarvoor Jezus naar deze wereld is gekomen.
Waarvoor Hij aan het kruis gaat, sterft en verrijst.
Om die liefdesgemeenschap met God voor ons te openen.
Het is dit doel waar ons leven op uit mag lopen, zo vertelt de tweede lezing ons.
Eeuwig samen zijn met Hem.

En dus is nu de vraag aan ons: durven wij deze Geest aan te roepen om ons naar die toekomst te laten leiden?
Of blijven we staren naar wat is geweest.
Niet alleen persoonlijk maar ook als geloofsgemeenschap, parochie en kerk?
Aan u de keus.

En onthou: Jezus woorden van het verleden zijn de garantie voor die glorieuze toekomst.

Geloofd zij Jezus Christus, nu en in alle eeuwigheid.
Amen.